U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **P. N. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 4. 2004, č. j. 15 Az 589/2003 - 18

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 4. 9. 2002, č. j. OAM-503/VL-20-C10-2002. Tímto rozhodnutím mu nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) a bylo vysloveno, že se na něho nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že žalobce nenaplnil žádnou ze zákonných podmínek pro udělení azylu a že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci a bylo přesvědčivě odůvodněno.

V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že mu byl napadený rozsudek doručen dne 9. 8. 2004. Tato skutečnost byla potvrzena i údaji ze soudního spisu, neboť předmětný rozsudek byl stěžovateli doručován do vlastních rukou v souladu s § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 30. 7. 2004, a to na adresu T. 474, L., kde byl v době doručování hlášen k pobytu. Vzhledem k tomu, že na uvedené adrese nebyl stěžovatel zastižen a nebylo zjištěno, že se zde nezdržuje, písemnost byla uložena na poště a stěžovatel byl vhodným způsobem vyzván, aby si ji vyzvedl. Podle § 46 odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s. nevyzvedne-li si adresát zásilku určenou do vlastních rukou do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Označený rozsudek byl uložen na poště v pátek 30. 7. 2004, poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadl na pondělí 9. 8. 2004, který se také považuje za den doručení. Skutečnost, že stěžovatel napadený rozsudek fakticky převzal až v soudní kanceláři dne 25. 8. 2004 je právně bezvýznamná a nemá na den doručení žádný vliv.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pondělí 9. 8. 2004. Poslední den lhůty připadá na pondělí 23. 8. 2004, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě až dne 27. 8. 2004, tedy byla podána opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. září 2005

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu